

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3691/07
10.04.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Mirjane Ivić, predsednika veća, Nevene Milojčić i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom Vesnom Karanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, protiv rešenja Žalbene komisije Vlade Republike Srbije broj 120-01-00844/07-01 od 8.3.2007. godine, u predmetu određivanja koeficijenta plate, u nepravnoj sednici veća održanoj dana 10.4.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreska uprava broj 121-5197/07-05 od 3.1.2007. godine kojim je tužilji državnom službeniku u Ministarstvu finansija Republike Srbije - Poreska uprava, Regionalni centar Kragujevac Filijala TT, Grupa za opšte poslove raspoređenoj na radnom mestu poslovi pisarnice u zvanju mlađi referent određena XIII platna grupa, prvi platni razred i visina koeficijenta od 1,00, počev od 1.1.2007. godine.

U tužbi podnetoj ovom sudu tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog bitnih povreda pravila postupka, pogrešne primene materijalnog prava i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Navodi da je u prvostepenom postupku povređena odredba člana 167. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji jer je umesto direktora rešenje doneo koordinator Poreske uprave koji na to nije ovlašćen. Ovlašćenje ministra finansija, na koje se tuženi poziva, ne može se prihvatiti, s obzirom na to da ministar finansija ne rukovodi Poreskom upravom i da mu je u vreme donošenja prvostepenog rešenja prestao mandat pa nije mogao da ovlasti koordinatora da zamenjuje direktora. Tužilja ukazuje i da pre donošenja rešenja nije saslušana, a čime je povređena odredba člana 9. Zakona o opštem upravnom postupku. Pored toga tužilja ističe da je tuženi organ pogrešno primenio materijalno pravo, jer je raspoređivanje zaposlenih izvršeno protivno članu 32. stav 2. Zakona o državnim službenicima što je dovelo i do pogrešne primene Zakona o platama državnih službenika i nameštenika. Predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao u svemu pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Prema spisima predmeta i obrazloženju osporenog rešenja tuženi organ je pravilno odbio žalbu tužilje izjavljenu na rešenje prvostepenog organa od 3.1.2007. godine, za koju odluku je dao dovoljne i jasne razloge koje prihvata i ovaj sud.

Vrhovni sud Srbije nalazi da se neosnovano u tužbi ukazuje da je prvostepeno rešenje donelo neovlašćeno lice.

Rešenje prvostepenog organa od 3.1.2007. godine doneto je na osnovu člana 140. Zakona o državnim službenicima ("Službeni glasnik RS", br. 79/05, 81/05 i 83/05), čl. 13., 14., 15., 52. i 53. stav 1. tačka 2. Zakona o platama državnih službenika i nameštenika ("Službeni glasnik RS", br. 62/06 i 115/06) i člana 143. stav 2. Pravilnika o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta u Ministarstvu finansija - Poreska uprava 08 broj 110-00-131/6-2006 od 30. juna 2006. godine, a potpisao ga je pomoćnik direktora - koordinator.

Članom 140. stav 1. Zakona o državnim službenicima propisano je da o pravima i dužnostima državnog službenika odlučuje rukovodilac rešenjem, ako ovim ili drugim zakonom ili drugim propisom nije drukčije određeno.

Odredbama čl. 13. i 14. Zakona o platama državnih službenika i nameštenika regulisan je način određivanja koeficijenata, a odredbama člana 15. istog Zakona ko određuje koeficijente. Prema stavu 1. člana 15. ovog Zakona koeficijenat određuje rukovodilac državnog organa, odnosno lice ili telo koje je određeno posebnim propisom.

Zakonom o poreskom postupku i poreskoj administraciji ("Službeni glasnik RS", br. 80/02 ... 61/05) obrazovana je Poreska uprava, kao organ uprave u sastavu Ministarstva finansija (član 1. stav 2.).

Prema odredbama člana 30. st. 1. i 2. Zakona o državnoj upravi ("Službeni glasnik RS", br. 79/05) organom u sastavu rukovodi direktor koji, između ostalog, odlučuje o pravima i dužnostima zaposlenih u organu u sastavu. Pomoćnik direktora, u skladu sa članom 31. stav 2. istog Zakona, rukovodi poslovima u jednoj ili više međusobno povezanih oblasti rada organa u sastavu.

Odredbama člana 143. stav 2. Pravilnika o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta u Ministarstvu finansija - Poreska uprava propisano je da pomoćnik direktora - koordinator zamenjuje direktora Poreske uprave u slučaju njegove odsutnosti sa istim pravima i dužnostima u koja, pored ostalog, spada i odlučivanje o pravima i dužnostima zaposlenih u Poreskoj upravi.

Imajući u vidu sve navedene propise na koje se prvostepeni organ pravilno pozvao u uvodu svog rešenja, po mišljenju Vrhovnog suda Srbije, pomoćnik direktora - koordinator je bio nadležan da određuje koeficijente plata državnim službenicima u Poreskoj upravi. Drukčije, uže tumačenje i primena člana 143. stav 2. Pravilnika o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta u Ministarstvu finansija - Poreska uprava, na način kako se to čini u tužbi, onemogućilo bi taj organ uprave da ostvaruje svoje zakonom utvrđene nadležnosti, a u konkretnom slučaju državne službenike i nameštenike, koji su u tom organu zaposleni, da ostvaruju jedno od osnovnih prava po osnovu rada - pravo na platu, koja se ne može isplaćivati bez prethodno utvrđenog koeficijenta za njen obračun.

Vrhovni sud Srbije nalazi da su neosnovani navodi tužbe, da je u upravnom postupku povređeno načelo saslušanja stranke iz člana 9. Zakona o opštem upravnom postupku. Ovo stoga što je u članu 9. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SRJ", br. 33/97 i 31/01) propisano da se rešenje može doneti i bez prethodnog saslušanja stranke u slučajevima kada je to zakonom dopušteno. Naime, organ prema okolnostima slučaja, ceni da li je potrebno posebno saslušanje stranke radi zaštite njenih prava, odnosno pravnih interesa ili je konkretna stvar takva da se saslušanje stranke pokazuje suvišnim. Izjava stranke se prema članu 172. stav 1. Zakona o opštem upravnom postupku uzima ako za utvrđivanje određene činjenice ne postoji neposredni dokaz ili se takva činjenica ne može utvrditi na osnovu drugih dokaza. Kako je prvostepenim rešenjem određen koeficijent na osnovu konačnog rešenja o raspoređivanju primenom odredaba Zakona o platama državnih službenika i nameštenika, to i po oceni Vrhovnog suda Srbije, saslušanje stranke pre donošenja rešenja nije bilo potrebno, jer su za primenu ovog Zakona u konkretnom slučaju sve odlučne činjenice utvrđene pismenim dokaznim sredstvima.

Neosnovani su tužbeni navodi da je u prvostepenom postupku povređena odredba člana 167. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji jer prvostepeno rešenje nije doneto primenom te odredbe, niti se ona mogla primeniti u postupku rešavanja o koeficijentu za obračun plate.

Vrhovni sud Srbije je ocenio i ostale navode podnete tužbe, ali nalazi da su isti bez uticaja na odlučivanje u ovoj upravnoj stvari, jer predmet ovog postupka nije raspoređivanje tužilje na određeno radno mesto, već određivanje koeficijenta plate, čiju visinu prema već izvršnom raspoređivanju tužilja u suštini ne osporava.

Iz napred iznetih razloga nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je odlučio kao u dispozitivu ove presude na osnovu odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", broj 46/96).

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 10.4.2008. godine, U. 3691/07

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Karanović, s.r. Mirjana Ivić, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

zž